

LA DEFINICIÓ NACIONALISTA DEL LÍDER MILITAR DE GHANA

Discurs del tinent J.J. Rawlings amb motiu dels 50 anys de la Confederació Asante

Aquest any el poble Asante celebra el 50 aniversari de la restauració de «Asanteman» o Confederació Asante. La Confederació va ésser restaurada el 31 de gener de 1935, per l'administració colonial britànica, després que els mateixos britànics l'haguessin destituïda el 1896.

La Confederació Asante data de finals del segle XVII en què el mític rei Osei Tutu (aproximadament 1680-1712 o 17) ajudat pel seu conseller, el sacerdot Akomfo Anokye, varen aconseguir formar la unió de tots els regnes Asante per lluitar pels interessos comuns, amb una capital establerta a Kumasi. La Confederació va formar un fort imperi que comprenia tot el que avui és Ghana, i part dels actuals Togo, Benin i Costa d'Ivori. L'Imperi Asante va ésser un dels més brillants de l'època per la seva riquesa, cultura i complexa administració. L'Imperi Asante va decaure a mitjan segle XIX fins que el 1896 els britànics van envair Kumasi, van empresonar l'Asantehene (rei d'Asante), Prempeh I, i membres de la seva família i Consell, i els van deportar al castell d'Elmina, mesos més tard van ésser deportats a Sierra Leona i el 1900 a les Illes Seychelles. El territori Asante va ésser annexionat a la Corona Britànica el 1901.

El 1924 Prempeh I va ésser repatriat però fins el 1926 no va ésser reconegut com a Kumasi, és a dir, rei de Kumasi però no rei d'Asante. El 1931 Prempeh I morí i el seu successor, Otumfuo Osei Agyeman, Prempeh II, no va ésser reconegut com a Asantehene fins el 1935.

Entre els diferents actes celebrats per commemorar l'aniversari, el més brillant ha estat la celebració del Gran Durbar (o reunió dels caps). L'acte ha tingut lloc a l'estadi esportiu de Kumasi, el 31 de gener d'aquest any. L'actual Asantehene, Otumfuo Opoku War II, va rebre tots els caps de les divisions administratives Asante, que hi van acudir magníficament engalanats, fent demostració de riquesa i esplendor. També estaven presents delegats de països estrangers en representació diplomàtica al país i gran nombre d'espectadors, en total s'estima un global de 200.000 persones. També va acudir a saludar l'Asantehene l'actual dirigent de l'estat ghanès, Tinent aeri J.J. Rawlings.

Al gran Durbar es va exhibir l'*Asikadwa*, tamboret d'or, símbol de l'ànima dels Asante, creat per Osei Tutu i Akomfo Apokye, és el símbol de poder i d'aliança entre els membres de la confederació Asante. No s'havia exhibit des de feia catorze anys.

A continuació s'ofereix la traducció del discurs efectuat per J.J. Rawlings, que és una bona referència de les relacions, a vegades tenses, entre les institucions tradicionals i la moderna visió d'estat.

Kumasi, Juny de 1985
Rosa Ma. Druguet Tantiñà
Ignasi de Bes Ordóñez

JERRY RAWLINGS A L'ESTADI DE KUMASI (31/1/85)

El «Durbar» serà recordat: ¿què hi afegirem al sentit d'apreciació de la bellesa? Hem de ser tan inspirats pels antecedents històrics d'aquest «Durbar» com per la bellesa de la seva presentació.

Nosaltres avui no estem fent història, millor dit, nosaltres estem celebrant història. Estem en aquest «Durbar», rememorant la història feta ja fa alguns anys per gent que avui ja no està viva. La història de gent d'abans i de després que el colonialisme la dominés.

Hi ha un exemple de valor, sacrifici, desinterès, resolució i originalitat. Un nom sobresurt per damunt de tots els altres d'aquesta era. És el de Yaa Asantewaa. Un monument de caràcter nacional s'està fent en la seva memòria. La més gran medalla de l'honor serà dedicada a aquesta majestàtica dona.

Mentre nosaltres celebrem els grans esdeveniments i activitats del passat, aprofitem l'ocasió com a repte per a nosaltres, també nosaltres hem de fer història per la què serem recordats en crear coses que seran utilitzades per la gent del futur.

Estem mostrant el que altres abans que nosaltres crearen, ¿què hi hem afegit nosaltres?

Al menys, nosaltres només intentem de reparar el deteriorament. Tot i així, no sempre estem disposats a fer un bon treball. En el pitjor dels casos, alguns dels caps, en confabulació amb els custodis de les propietats dels tamborets, han estat denunciats d'haver robat i fos peces originals d'art d'or per vendre a canvi d'un paper imprès anomenat diner.

Quan els colonialistes estaven aquí, varen robar el nostre or. Avui

és el temps dels caps per fer-ho. Nosaltres no podem tractar el nostre país d'aquesta manera. Aturem-ho, doncs.

Si, també és aquest punt que vull explicar-vos. Durant els primers dies de la revolució, les coses no marxaven fàcilment. Avui que aquestes coses s'han estabilitzat, alguna gent vol subvertir aquestes millores i subvertir la justícia i la llibertat. Aquells que cerquen la justícia de forma desordenada han de parar, Ghana és més important que qualsevol tribu.

Nosaltres no podem fer història ni crear cap altra cosa, llevat si donem cos a la unitat i al progrés, el lema que vosaltres heu escollit per celebrar el 50 aniversari de la restauració de l'«Asanteman»: Unitat i Progrés, permeteu-me, si us plau, estendre el lema a «Unitat en l'acció cap al progrés.»

Convertim l'esperit i ànim d'aquest moment en acció. Cada ciutat i poble d'aquest país s'ha de mantenir net i saludable, no únicament durant una setmana, mes o any, sinó sempre. Per Ashanti, el primer punt d'atac ha d'ésser Kumasi.

Segons el meu punt de vista, el problema d'aquest país no és polític ni econòmic perquè a part d'un ocasional desastre natural com la sequera de dos anys enrera, tenim tot el necessari per fer que tota la nostra relativa poca població tingui una vida plena i feliç.

El nostre problema és de caràcter humà, ens hem convertit en gent interessada, insensible, cobdiciosa, egoísticament ambiciosa i maliciosa. Són aquests defectes els que han arruïnat la nostra vida política i econòmica.

Hom s'ha apressat cap el govern, amb ambició de poder per a dominar els altres o per oprimir els enemics o per enriquir-se a través de la lladre corrupció o l'engany. Hom és tan egoista i codiciós que no es preocupa de la dignitat del seu país quan treu de contraband minerals o productes agrícoles.

Cal cultivar més amor per al nostre país. Hem de cultivar un més gran nacionalisme. Ens hem de sentir ferits quan Ghana és agreujada.

Així com la «Asikadwa» (tamboret d'or) és un símbol d'unitat pels Ashanti, també la bandera i l'himne nacionals s'han de veure i respectar com a símbols d'unitat. Aquesta conscienciació d'un mateix no ha de perdre partit per la tribu, religió, raça o «status social».

Creiem que les autoritats tradicionals fent respectar els valors socials i patrons de comportament poden tenir grans efectes en reformar el caràcter millor que el govern central.

Alguns caps pensen que no tenen poder, ells és lamenten que el govern els ha pres el poder. Si això és veritat, llavors la pèrdua ha d'haver succeït en un temps anterior als tres anys en que el P.N.D.C. (Comitè provisional de la defensa nacional) governa. Avui dia el P.N.D.C. està donant als caps la tasca tipus croada de reformar el comportament.

L'actual Assemblea de Caps ha de donar pautes als caps per així prevenir arbitriats i repressions contra els seus súbdits.

«Nananom» ha d'intentar resoldre les disputes encara no resoltes sobre terres i «caps». L'Assemblea de Caps té més experiència i compren millor aquestes qüestions.

Nosaltres apreciem l'esforç fet per Nananom per resoldre la disputa entre els «caps» Ashanti i Brong Ahafo. Hem trobat l'informe del «Coussey Committee» sobre «caps» en el país i hem nominat un comitè perquè estudiï l'informe i assegurí que la unitat i el progrés existeixen a les regions Ashanti i Brong Ahafo.

Otumfuo, distingits convidats. He estat un testimoni visual de l'esperit de mobilització que existeix en aquesta ciutat, i voldria demanar-vos que ho intensifiqueu perquè Kumasi, la plaça del tamboret d'or, reguayés la seva categoria de ciutat jardí de l'Àfrica occidental.

El govern agraeix la contribució que «Asanteman» fa al desenvolupament nacional i com ja ha demostrat en diverses ocasions, el govern està compromès a ajudar en tots els mitjans possibles allà on es prengui la iniciativa.

En la unitat rau la força. L'O.U.A. s'ha de reforçar a través del nostre compromís a ajudar, a fer realitat la noble idea que va motivar als pares fundadors a sacrificar-ho tot per l'interès de l'Àfrica unida i lliure jugant un paper efectiu en la pau i progrés del món.

Nosaltres oferim la nostra cooperació a tota la gent i països del món en una feliç camaraderia per crear un nou i satisfactori ordre econòmic per a tots.

Jo voldria felicitar-vos, Otumfuo, i al vostre poble en aquesta augusta ocasió i desitjar-vos prosperitat i la guia de Nyame (Déu) en tots els vostres esforços.

Mercès.